

До дзвінкого водограю  
З шумом балю в голові  
Я збігаю по терасах,  
По розсипаній жорстві.

Пруг оранжевого світла  
На каміння ліг і щез,  
Наче хвиля, що розквітла,  
Білосніжний польонез.

І із рук байдужих квітку  
Я кидаю в глибину,  
Із Нормандії згадавши  
Молодого старшину.

У похмурому Дюнkerку  
Він сідає до стола  
І мережану хустину  
З рукава переклада.